

Dr. Joachim Tauber

**Recenzija prof. Liudo Truskos darbui apie Antisemitizmo stiprėjimą Lietuvoje
sovietinės okupacijos metais (1940 – 1941)**

Visiškai sutinku su Liudo Truskos teiginiais. Aiški analizė, pagrįsta istoriniais faktais, yra įtikinama bet kokių požiūrių. Jo pateikti pavyzdžiai rodo tuometinių antisemitinių teiginių nepagrįstumą, jie privers nutilti ir tuos, kurie vis dar laikosi nuomonės apie žydų-sovietų okupaciją.

Kelios pastabos apie šį darbą. Kaip ir recenzentui MacQueenui, man būtų įdomu daugiau sužinoti šiuo atžvilgiu apie to meto nuotaikas kaime. Teiginys apie visuomenės moralinę krizę man atrodo svarbus. Esu tikras, kad čia L. Truska teisus. Bet kaip tą krizę susieti su birželio 22 įvykiais? Kiek gi toji krizė sąlygojo patį holokaustą? Recenzento Macqueeno paraginimas tą krizę pasitikrinti, išsiaiškinant to meto socialinę statistiką, mano nuomone yra labai įdomus. Nors tokiu atveju dar liktų atviras vienas klausimas. Kaip tais išpuoliais prieš žydus pasireiškė visuomenės depresija deformacija, kokias funkcijas ji realiai įgavo?

Pabaigai dar vienas komentaras. Man atrodo, kad reiktų labiau akcentuoti 1941 m. deportacijų vaidmenį. Šokas, sukeltas lietuvių visuomenei betarpiškai prieš pat Vokietijos užpuolimą man atrodo yra pagrindinė birželio 22 d. prasidėjusių žudynių priežastis.

Beje, būtų patartina žydų kilmės asmenų skaičių okupacinės valdžios struktūrose ir LKP sudėti ir į lenteles.